

funt, quia ex tacita coniectura hec renuntiatio vide- tur facta contemplatione & favore filiorum nascen- dorum, argum. l. cum acutissimi, C. de fideic. & in l. cum a- uis, ff. de condit. & demonst. cum similib. unde eis non natis, renuntiatio nullum habet effectum, & per con- sequens patre vel matre decedente ab intestato, vel cum testamento, filius, vel filia, que renuntiavit, ad- mittitur, licet sit præterita vel præterita, & extra- rietus institutus, & ita in terminis tenet Ant. Gomez in d. l. 22. nu. 12.

3 Quod si ipse sobintelligo, præterquam si filijs non existentibus ad sint tamen nepotes, vel ex filio præ- mortuo, quia cum tunc cesset ratio præd. quia natus est filius, licet sit mortuus in cuius locum subintravit nepos, existimo quidem hoc casu admittendam esse renuntiationem & renuntiantem minime admitti ad hereditatem, neq; ab intestato, neq; contra testa- mentum per nostrum text. & quia nepotes appella- tione liberorum continentur, vt sunt iura vulgaria, & quia cessat ratio supra allegata.

4 Secundo si sobintelligitur præd. opinio vlt. Anton. Gom. præterquam si constaret aperte, renuntiatione minime factam fuisse contemplatione nec favore na- scendorum filiorum tantum, vt puta, quia renuntians dixit: si non nascantur liberi, possit pater vel mater sua bona relinquere venientibus ab intestato, vel enili- bet extraneo, quia tunc nullo modo renuntians po- terit succedere secund. Ant. Gom. d. n. 12. cum Colle- ctario, quem refert in c. si. col. si. n. 34. de donat.

5 Et Ant. f. Gom. d. n. 12. ponit bonam declarationem in materia plures Doctores allegans & bene probas, scilicet, quod filius, vel filia in casu huius tex. non ob- stante sua renuntiatione, etiam si expresse renuntia- verit iuri petendi alimenta, poterit nihilominus ea petere, si indigeat & non habeat alibi, unde se alit. Tu quia prædicta renuntiatio est contra ius naturale, quo tenetur pater alere filium egentem, vt sunt iura vulga- ria, à qua obligatione non liberatur parens, vel filius respectu parentis, etiam si iurauerit alimenta non ex- hibere, vt in c. cum quidam, §. illi vero de iureiur. Tum etiam quia est contra tex. in l. necare, ff. de lib. agnoscen. & iuramentum hoc casu daret occasionem delin- quendi, & esset contra bonos mores, unde non est ob- ligatorium nec seruandum, & hæc opinio vera mi- hi videtur & tenenda in iudicando & consulendo.

6 Secundo ex his verbis nostri tex. & ex verbis præ- cedentibus, scil. nullum ad bona paterna regressum haberet, probatur, quod filia hæc vel filius renunciās excluditur etiā à legitima, que sibi alias, si non renun- tiasset, debebatur in bonis parentis, quib. renuntia- uit, alias .n. parum aut nihil operaretur renuntiatio, atq; ita hanc opinionem plurib. Doctores pro ea allegatis testatur vtiorem & communem Cou. hic in 3 par. §. 3. n. 3. licet referat contrariam opinionem esse: etiam communem, & plures eam sequutos fuisse, sed eius fundamentis ipse respondet, & quia ipse ibi re- fert & resoluit quæ opinio sit tenenda, ideo omitto. Solum aduerto, quod ad tollendum omne dubium renuntiatio fiat expresse, etiam de legitima & qua- cunque alia hereditate & successione.

7 Oportet tunc, vltis his ampliacionibus, aliquibus modis limitare nostri text. decisionem. Et primo li- mitanda erit & intelligenda respectu bonorum ip- sius, quibus renuntiavit, secus vero erit respectu bo- nor. fratris, etiam si frater ipse hereditatem eisdem- mer patris adierit & eius bona habuerit, quia hoc ca- su filia minime prohibebitur succedere in illis bonis quantumcumq; fuerint prius parentis, quib. renun- tiatum est per filium, vel filiam, imo poterit in eis succedere sequentibus fundamentis.

Primo, quia si hereditas patris vel matris, postquam est adita per alium filium, vel descendentem, amplius non dicitur hereditas patris, vel matris defuncte, sed efficitur proprium patrimonium heredis, tex. est me- lior de iure in §. 1. Instit. de hered. qualit. & differ. in illis verbis, vt si creditor satis non fiat, potius eius heredis bo- na, quam ipsius testat. à credit. possideantur, idem etiam probant text. in l. sed si plures, §. filio impuberi, ff. de vulg. & pupil. & in l. eius, qui in provincia, §. ff. si cert. pet. cum similib. & tenet gloss. magistra ordinaria in l. 1. §. veteres, verb. per unum reliquorum, in vers. at post aditam, ff. de acqu. poss. quam sequitur Bart. in Rubr. n. 1 ff. de acqu. he- red. & est communiter approbata gloss. illa secundum Iaf. ibid. n. 18. & pater ex eodem in d. rub. n. 6. quam opi- nionem plura iura allegans testatur communem Se- gur. in l. cohered. §. cum filie, n. 14. ff. de vulg. & pupil. di- cit etiam communem bona iura allegans Ant. Gom. in l. 45. Taur. n. 154. & est similis gl. in l. penult. verb. he- reditarii ff. si cert. pet. & ibi Iaf. in §. si num. 8. plures gl. & Dd. allegat, inferens ex hoc ad quatuor optimas de- cisiones ad ornatum & practicam d. gl. & communis opinionis, quarum vna est nostra opinio suprad. scil. quod filia non prohibeatur fratri succedere, licet he- reditarii paternæ renuntiauerit cum iuramento, & est alia gl. similis in l. heres per seruum, gl. ff. de acqu. hered. & communis opinio secund. Ant. Gom. in d. l. 22. Taur. nu. 14. Secundo hæc opinio & limitatio ad nostrum tex. probatur optime in l. qui Titij testamentum, ff. de his quib. et indign. vbi dicitur, quod licet ille, qui accusat testamentum alicuius testatoris de falso & succubuit non possit ei succedere, non tamen prohibetur suc- cedere heredi eius, vel alteri, ad quem bona testato- ris superuenerunt, quia alia bona sunt iam post adi- tionem. Tertio hæc opinio probatur in l. iubeamus, C. ad Velle. vbi regula optima nobis traditur. scil. Quod omnis renuntiatio restringitur ad contractum, per- sonā & causam, super qua interponitur, & non exten- ditur ad alia: Ergo ita & eodem modo dicendū est in nostro casu, quod renuntiatio quantumcūq; iurata, de non succedendo patri vel matri, non extendatur ad fratris hereditatem & bona. Quarto facit bonus tex. in l. si. in princ. ff. de leg. 3. vbi filius exheredatus a patre non prohibetur succedere fratri heredi eiusdem pa- tris, etiam in bonis patris, quia non dicitur succedere patri, sed fratri, immediate: Ideo legata relicta ab exheredati substituto, hoc casu non debentur, quia non ex persona patris substituendis commodum ha- bet, sed ex altero ipsius filio fratre pupilli. Sed potest alijs plurib. iuribus comprobari hæc opinio, sed su- prad. sunt expressiora ex his, quæ adduci solēt. Et ita inuenio, quod in expresse hanc opinionem & limita- tionem nostram tex. tenet Bald. in l. n. 4. ff. de rerum diuis. quem sequitur Dec. in pluribus locis, & alij plures Dd. relati per Ant. Gom. in d. l. 22. Taur. nu. 14. qui eos sequitur, ex cuius resolutione satis constat, esse hanc communem opinionem, quam etiam aliquibus relatis, testatur communem, hic Cou. in 3 par. §. 3. n. 2. & sequitur eandem opin. plures referens Tiraq. de vtrog. retractu 1. par. §. 1. gl. 9. nu. 44. & Matthæus de Afflict. dec. Necap. 178. n. 4.

Quæ quidem communis opinio non solum pro- cedit, quoties frater, cui filia renunciās succedit, adi- uit hereditatem patris, sed etiam si decedat ante eam aditam: Nam tunc etiā poterit soror vttramq; heredi- tatem adire & consequi hereditate fratris ex propria persona tanquam ipsius heres, hereditate vero patris ex persona fratris defuncti ratione iuris aduendi, qd repetit in eius hereditate transfusū, vel ex potentia iuratis, vel ex capite iuris deliberatū, ita tenet Arret. consil. 161. nu. 3. col. 3. & Decius consil. 266. n. 3. & Lauren. Calca-

Calcaeus consil. col. 1. & Anton. Gomez & Couar. vbi supra.

10 Notabilis tamen erit cautela, si vis, quod renun- tiatio vtrumque comprehendat, ita quod filius vel filia renuntians excludatur ab hereditate fratris, quod renuntiatio cum iuramento fiat, non tantum hereditatis paternæ & maternæ, sed etiam fraternæ, quia hoc casu, cum vtrumque expresse renuntiatio comprehendat, non poterit is, qui renuntiavit, fra- tri succedere, ita tenet Iaf. in l. eius qui in provincia, §. quod si stipulatus, n. 11. ff. si cert. petat.

11 Secundat principalis limitatio ad nostrum tex. est, quotiescunque pater ipse, cuius hereditati & successi- onis filia renuntiavit cum iuramento, aliquid reli- quit in testamento ipsi filia, vel iure legati, vel insti- tutionis, quia optimo iure poterit filia hæc relicto con- sequi, non obstante contradictione fratrum, quia pater, in cuius fauorem facta fuit renuntiatio, potest hanc libertatem sibi datam tacite vel expresse renun- tiare, & in expresse ita tenet Bald. in l. pactum dotali, nu. 3. C. de collat. & ibi Dec. in 6. Guilielm. Benedict. in cap. Raynarius, verb. duas habens filias, n. 266. de testam. & est communis secundum Roder. Suar. in repet. l. quoniam in prioribus, in §. limit. nu. 7. in princ. C. de inoffic. testam. & hanc opinionem tenet plures allegans Ant. Gom. in l. 22. Taur. nu. 10. col. 6. 7. 8. & 9. vbi latissime fundat & probat hanc opinionem, eam ampliāns duobus vel tribus modis, sequitur etiam idem Ant. Gom. in l. 24. Taur. n. 8. vbi agit, an tunc teneatur conferre. Eandem quoque sententiam alios allegans tenet Math. de Affl. & dec. Neapol. 350. n. 1. qui n. 1. & seqq. addit idem esse, si per contractum inter viuos sibi aliquid done- tur, & est magis communis hæc opinio secundum Couar. in presenti, 3. part. in princ. nu. 8. qui supradictos non allegat: est etiam communis, vt plures allegans testatur Tellus Fernand. in l. 6. Taur. n. 40. & nouissi- me post huius operis primam editionem idem facit D. Molin lib. 3. de Hispan. primog. cap. 3. n. 6.

12 Quod si procedit eadem ratione, etiam si filia renun- tiavit successioni ex testamento, secundū Bald. in l. si. n. 15. C. de pact. & Roman. in d. pactum dotali, nu. 6. in si. & Iaf. in l. stipulatio hoc modo concepta, n. 9. ff. de verb. oblig. & Roderic. Suar. & Math. de Affl. vbi supra, licet ipse Affl. velit tenere contrarium. Hanc tes- tatur communem opinionem Fernandez vbi supra, nu. 14. communem plures allegans testatur Ludouic. Mexia in l. Regia Toleti, de los terminos in 7. fundament. 2. part. n. 55. sequitur alios allegans D. Molin. vbi supra, d. n. 6.

13 Procedit tamen etiam, si renuntiatio fuerit facta fauore fratrum patre consentiente secundum Roder. Suar. & Couar. vbi supra, qui alios allegat: vbi agit, an idē sit, quotiescunque filia pactum & renuntiationem hanc iurata fecit cum ipsis fratribus consentiente patre, sed & sunt alie ampliaciones ad hanc limita- tionem, quas refert Ant. Gom. in d. l. 22. Taur. n. 10. col. penult. & si. qui est omnino videndus in materia.

14 Tertio, post tex. in hoc cap. quamvis pactum, limita- tur, quando filius vel filia renuntiavit cum iura- mento successioni patris vel matris, eo casu, quo ta- lis pater vel mater habeat alios filios vel filias, & postea viuo patre vel matre decedant, quia tunc filia vel filius, qui renuntiavit, postea libere succedere ab intestato habet in contra testamentum, quia talis renun- tiatio habet in te tacitam conditionem si filij superui- uant, ita tenet Bald. in d. l. pactum, col. 2. n. 3. C. de collat. & ibi ceteri Dd. & est communis opinio secundum Ant. Gom. 2. tom. var. cap. 5. de subit. fideicommiss. n. 2. vers. ter- tio confirmatur, vbi hanc opinionem probat argumen- to optimi text. in l. 3. de inoffic. testam. eandem opinio-

nem communem testatur Couar. in presenti, in 3. part. §. 3. n. 4. qui est omnino videndus per totum nu. 4. quia facit in hac materia nouem conclusiones. Eandem quoque sententiam plurimos allegans sequitur & tes- tatur comunem Tellus Fernandez in 1. Tauri n. 44. vbi inquit, neminem in hoc dubitare, quando ex- presse renuntiatio fit propter fratres, & n. 45. inquit, pluribus Doctores allegatis idem esse, quando in fauorem patris fieret renuntiatio nulla facta mentio- ne de fratrib. vel sororibus, quia intelligitur & præ- sumitur, eorum earumque fauore factam fuisse, præ- terquam si de efficaciore præsumptione vel proba- tione constaret, renuntiationem non fuisse factā fra- trum contemplatione, sed tantum patris, quia tunc, etiam si fratres mortui sint, filia, que renuntiavit, non succedet ab intestato, neque contra testamentum, & ibi etiam latissime agit, quid sit, quando filia que renuntiauit, ingressa fuit religionem, & alij fratres & sorores moriuntur in vita patris, videndus est omni- no super hoc, quia refert duos Regnicolas cōtrarios in hoc, & ipse ponit suam opinionem inter eos, & supradictam tertiam limitationem testatur commu- nem plures allegans D. Molin. vbi supra, n. 48. vbi li- mitat in primogenijs ex consensu seu renuntiatione ceterorum filiorum institutis.

S V M M A R I V M.

1 Iuramentum, quod vergit in dispendium salutis aeternæ, non est seruandum.

2 Vm tamen non vergat in aeterna salutis dispendium. Nam si vergeret, minime esset seruandum, vt probant iura hic allegata in gloss. verbo, dispendium.

S V M M A R I A.

- 1 Renuntiatio, de qua in hoc text. valet etiam si alij nocent secundario.
- 2 Renuntians si decedat viuo patre vel matre, cuius hereditati renuntiavit cum iuramento, eius filij vel nepotes poterunt & debent ad successionem aorum & pro- uorum admitti, non obstante prædicta renuntiatione.
- 3 An id procedat, si filia receperit dotem, & cum ea vocaret se contentans?
- 4 Renuntiatio, de qua in hoc text. decedente renuntiante per mortem eius, cuius hereditati renuntiavit, nocet filijs renuntiantis.
- 5 Hoc limitatur, quando non adsunt alij descendentes, qui succedant ei, cui hereditati renuntiati est, etiam si adsint collaterales, quia tunc filij renuntiantis admittuntur & succedunt, non obstante prædicta renuntiatione.
- 6 Renuntiatio, de qua in hoc text. facta ab eo, qui superuixit ei, cuius hereditati renuntiavit, non inualidatur natiuitate filiorum renuntiantis.

Nec redundet in alterius detrimentū. Gloss. si. hic in- tel. igit de principalidetrimento, quasi velit di- cere, quod principalis persona, cui poterat præjudi- cari ex ipsa renuntiatione, erat ipsa renuntians, sed ipsa id potest facere, hoc est, renuntiare: Ergo seruanda est renuntiatio ipsius iurata, tam hac ratione, quæ præcedentibus, quod non vi nec dolo præstitum sic iuramentum, & quod possit seruari absque interitu salutis aeternæ: Vnde infert gl. quod secundario bene possit præjudicari ex hac renuntiatione filijs renuntiantis, vel viro, vel venientibus ab intestato vel similibus personis, quibus pro constari habet, gl. no- ceteri per prædictam renuntiationem, quasi dicat, non attē- ditur in hoc text. quod secundario his personis danti & præjudicium fiat. Articulus hic maxima disputa- PPP 4